

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/6/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615010344
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kyselová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5615010344.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej a sudkýň Dany Wänkeovej a JUDr. Márie Urbanovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18. januára 2016 v Žiline, o sťažnosti obvineného ml. J. I. proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/126/2015 zo dňa 28.12.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obvineného ml. J. I. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol podľa § 238 ods. 3 Tr. por. tak, že ponecháva obvineného ml. J. I., nar. X.X.XXXX v I. T., trvale bytom L. O. č. XXX, t.č. v Ústave na výkon väzby Žilina, vo väzbe. Okresný súd súčasne podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. zamietol žiadosť obvineného o nahradenie väzby prijatím písomného sľubu a podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol žiadosť obvineného o nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu, bezprostredne po jeho vyhlásení, zahlásil sťažnosť obvinený. Sťažnosť odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne podaním doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 30.12.2015. V písomných dôvodoch sťažnosti poukázal na nesplnenie zákonných predpokladov pre ponechanie vo väzbe, keď z jedného jeho konania, ktorého sa dopustil, a to skutku nebezpečného vyhrážania, ktoré aj oľutoval, nemožno vyvodiť záver, že bude pokračovať v trestnej činnosti. V ďalšom obvinený poukázal na to, že súd ostatné skutočnosti, ktoré zobral do úvahy neposúdil vo vzájomnej súvislosti. Od roku 2012 je vedený ako psychiatrický pacient, v období od 14.5.2015 do 18.6.2015 bol hospitalizovaný v Psychiatrickej nemocnici Kremnica z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu a táto odporučila nariadenie ústavnej výchovy a jeho umiestnenie v detskom domove z dôvodu, že absolútne zlyháva starostlivosť v jeho rodine. Uvedené sa nachádza na strane 8, 9 znaleckého posudku. Do dnešného dňa však nebol podaný návrh na začatie konania o nariadenie ústavnej starostlivosti, ani urobené iné opatrenia na ochranu jeho práv ako dieťaťa. Pokiaľ súd v rozhodnutí uviedol, že v čase skutkov netrpel duševnou poruchou, toto nie je pravda, keď v znaleckom posudku na strane 15 sa uvádza, že v čase skutkov síce netrpel na duševnú chorobu psychózu, ale trpel a trpí na ľahkú duševnú zaostalosť s poruchami v správaní, na symptomatický alkoholizmus, na zneužívanie omamných látok. V uvedenom zmysle trpí a v čase skutkov trpel niekoľkými duševnými poruchami, v dôsledku ktorých bola jeho ovládacia schopnosť znížená do strednej miery. Súď ďalej nesprávne posúdil jeho stupňujúce sa agresívne správanie a záver znaleckého posudku, že jeho návrat do biologickej rodiny nie je vhodný. Uvedené posúdil jednostranne bez ohľadu na dôkazy, ktoré sa nachádzajú v spise ako konanie, ktoré mal zaviniť on. Uvedené je však jednoznačne spôsobené v dôsledku absolútneho zlyhania starostlivosti rodičov o jeho osobu, porušovania povinností zo strany ÚPSVaR Liptovský Mikuláš v dôsledku jeho zdravotného stavu, ktorý nik neriešil. V ďalšom obvinený uviedol v dôvodoch sťažnosti, že zlyhanie príslušných inštitúcií je dôvodom, že sa vplyvom situácie v rodine a duševných porúch dopustil skutku nebezpečného vyhrážania a je od 9.10.2015 vo väzbe. Má za to, že v prípade nariadenia ústavnej starostlivosti v jeho prípade by tak nemusel byť vo väzbe, keď dôvodom väzby je, že bude

pokračovať vo vzťahu k rodičom v trestnej činnosti. Prostredníctvom svojej obhajkyne preto dnes podal podnet súdu, aby súd začal ex offio konanie o nariadení ústavnej starostlivosti alebo nariadenie predbežného opatrenia. Obvinený nesúhlasí s názorom súdu, že mal sám vyhľadať psychiatra, pretože on si neuvedomoval, že potrebuje odbornú pomoc. Súd to nesprávne vyvodil z jeho výsluchu, keď povedal, že bude chodiť k lekárovi. Uvedené však súdu ponúkol ako jednu z povinností, ktoré v rámci náhrady väzby bol ochotný strieť.

Súčasne opätovne obvinený poukázal na zásadu proporcionality, v zmysle ktorej inštitút väzby nesmie byť použitý vtedy, ak by väzba bola nepomerne prísny procesným opatrením vzhľadom na význam veci a očakávanú sankciu. V zmysle znaleckého posudku ako sankciu znalci navrhujú uloženie ochrannej výchovy, a to umiestnenie do výchovného zariadenia.

Vzhľadom k tomu, že doteraz nebol súdne trestaný, ani priestupkovo riešený, ku skutkom, ktoré sú mu kladené za vinu sa priznal, tieto oľutoval a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti. Obvinený ml. J. I. navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho na slobodu alebo rozhodol o nahradení väzby písomným sľubom alebo dohľadom probačného a mediáčného úradníka.

Prokurátor sa k sťažnosti nevyjadril.

Krajský súd v Žiline na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a prihliadal pritom aj na prípadné chyby, ktoré neboli sťažnosťou vytykané, pričom zistil, že sťažnosť obvineného mladistvého J. I. nie je dôvodná. U obvineného je naďalej daný dôvod pre ponechanie vo väzbe a daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Zo spisu, ktorý bol predložený krajskému súdu na rozhodovanie o sťažnosti vyplýva, že dňa 16.12.2015 bola podaná obžaloba na mladistvého J. I. pre dva skutky právne kvalifikované akok prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák., § 138 písm. a), § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedené v podanej obžalobe.

Obvinený ml. I. bol vzatý do väzby uznesením sudkyne pre prípravné konanie Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1Tp/6/2015 zo dňa 11.10.2015 s tým, že väzba začala dňa 9.10.2015, a to z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., teda z dôvodu, že je obava, že by obvinený mohol pokračovať v trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o dôkaznú situáciu, obvinený sa v podstate k skutkom priznáva. Z dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní vyplýva, že dôvodné podozrenie, že obvinený je páchatelom skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu neoslablo, práve naopak - vyústilo do podania obžaloby na obvineného mladistvého I..

Krajský súd pripomína, že účelom väzby je zabezpečiť osobu obvineného pre trestné konanie a výkon trestu podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. Jej účelom je tiež zabrániť obvinenému, aby maril a sťažoval uskutočňovanie dôkazov podľa § 71 ods. 1 písm. b) Tr. por., prípadne chrániť spoločnosť pred dokonaním trestného činu alebo pred jeho opakovaním či pokračovaním (§ 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Väzba ako zabezpečovací inštitút nemá sankčnú povahu ani výchovné poslanie, nesmie byť prostriedkom na získanie priznania ani uľahčenie trestného stíhania. Väzba nie je trestom, je len výlučne procesným opatrením, ktorého účelom je dočasne zaistiť osobu obvineného z trestného činu pre potreby prebiehajúceho trestného konania obmedzením jej osobnej slobody.

Krajský súd sa v tomto štádiu trestného konania v celom rozsahu stotožnil s rozhodnutím okresného súdu, ktorý konštatoval, že väzba u mladistvého I. pretrváva aj naďalej. Väzba je zákonná a plne zodpovedá stavu veci a zákonu. Krajský súd považuje za potrebné poukázať najmä na charakter trestnej činnosti kladenej obvinenému za vinu a reálnu obavu z možného pokračovania v páchaní trestnej činnosti, keďže býva v spoločnej domácnosti s poškodenými.

Na základe uvedených skutočností jednoznačne vyplýva dôvodná obava, že v prípade prepustenia obvineného na slobodu, by tento mohol pokračovať v ďalšej trestnej činnosti. Obvinený je navyše mladistvý, nemá žiadny príjem a protispoločenskej činnosti sa dopustil v relatívne krátkom čase - po sebe dvoch trestných činoch, je v evidencii detí a mládeže s problémovým správaním od roku 2009, kedy sa dopustil inak prečinu poškodzovania cudzej veci, avšak trestné stíhanie voči nemu bolo zastavené,

nakoľko skutok nebol trestným činom. Ani skutočnosť, že rodina obvineného ml. I. je vedená ako problémová neospravedľuje správanie sa obvineného nerešpektovaním rodičov a agresívne správanie sa voči nim. Dôvodná obava, že by obvinený ml. pokračoval v páchaní trestnej činnosti, teda vyplýva z jeho doterajšieho správania sa, keď svoje neprimerané reakcie v dôsledku diagnostikovanej poruchy správania s prvkami agresivity smeruje najmä voči svojim rodičom, ktorých nie je schopný rešpektovať, keď navyše bol u obvineného diagnostikovaný symptomatický alkoholizmus a zneužívanie omamných látok.

Na základe vyššie uvedených skutočností aj krajský súd dospel k jednoznačnému záveru, že obvinený je osobou so sklonom k páchaniu trestnej činnosti a tomuto je možné zabrániť len obmedzením jeho osobnej slobody tým, že bude stíhaný vo väzbe. Dôvod väzby uvedený v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. je jednoznačne naplnený a obava, že obvinený bude pokračovať v trestnej činnosti, jednoznačne vyplýva zo samotného konania obvineného.

Na základe uvedených skutočností krajský súd dospel k jednoznačnému záveru, že rozhodnutie okresného súdu, pokiaľ tento ponechal obvineného vo väzbe, je správne a zákonné. Skutočnosti uvádzané v sťažnosti obvineného nie sú takými, ktoré by mohli zmeniť rozhodnutie okresného súdu, keď navyše s týmito dôvodmi sa okresný súd vysporiadal už v napadnutom uznesení. Je pravdou, že u obvineného mladistvého je väzba krajným inštitútom a možno ju aplikovať len v prípade, že nie je možné dosiahnuť účel väzby inak, teda prostriedkami, ktoré nahrádzajú väzbu, a to predovšetkým s ohľadom na osobu obvineného. V danom prípade práve osoba obvineného nie je takou osobou, ktorá by poskytovala záruku, že v prípade nahradenia väzby či už písomným sľubom alebo dohľadom probačného a mediačného úradníka, by bolo možné zabrániť mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Osoba obvineného neposkytuje takúto záruku, a preto vzhľadom na charakter trestnej činnosti, ktorá sa obvinenému kladie za vinu, sú tými skutočnosťami, ktoré bránia možnosti nahradiť väzbu alternatívnymi inštitútmi a považovať náhradu tejto väzby za dostatočnú.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd, keďže v podanej sťažnosti nezistil také dôvody, ktoré by mohli mať vplyv na správnosť rozhodnutia okresného súdu, preto túto sťažnosť ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.